

Tema oli heast sugukonnast, aga ilma warandufeta, ja lootus, waewalikast ja sagedast tänuta lastataja-amestist lahti saada ja ühe auusa mehe kõrwas oma enese kodupaika asuda, näitas õige soowitaw olema ja pani tema südant rutemalt tulkuma. Õfegi koolitundide sisse tungistwad järumisel põawal tulwiku-tujustused ja tema pidi kõiki oma jõudu kokku wõtma, et koolilaps ei märkaks, kui wähe tema selle juures oli, mida õpetas. Temal oli raske igawa grammatikaga tege- mist teha, kuna südames koguni teised asjad liikustiwad.

Järgmine pääw tõi küll natuke rohkem rahu tema südamesse, aga mitte kauaks, sest pärast lõunat tõi postimees temale ühe kirja tundmata käelkirjaga, mida tema aimawa wärinaga lahti tegi ja luges:

„Auustatud Preili! Nende ribadega annab üks auulik ja igal poolel auustatud mees oma elulugu Teie kätte. Minult kats kord oli minul õnn, Teid näha, aga juba esimene nägemine oli minu tulewiku ja eluõnne üle otsust teinud; mõ- lemaid ei wõi mina enam teistiti, kui Teie kõrwas mõelda ja mina küfta sellepärast auusa meelega ja otsetohe, kas Teie arwate minule oma südant ja kätt anda ja jäädawalt minu omaks saada wõtma. Mina ei wõi pärida, et Teie juba pärast

nii lühikest tuttavuse-aega ennast täitsalt minu poole hoida wõite, kuidas lugu minuga tohe oli, kui Teid nägin; aga ehk kostab midagi Teie sü- dames minu eest, ja kui see nenda on, siis palun mina Teid, minule üht kokkusaomist Teiega Teie nüüdse elupaikas lubada, et Teile suusõnalt, filmi filmi wastas uueste ütelda wõiksin, et kõik minu eluõnn Teie käes seisab ja mis panti mina Teile Teie eluõnne peale anda wõin, niisamati Teile ka minu elu seisuforda ette panna. Minult siis, kui Teie mind kuidagi kuulda wõtta ei wõi, ootan mina wastust selle kirja peale, selle nädali käikus. Kui Pühapäewa homikuni Teie käest minule kirja ega üht teist sõnumit tulnud ei ole, siis on minul nõuu, Teid Pühapäawal Teie peremehe perekondas otsima tulla ja minu jutule paluda. Saaks Teie jüda minu eest kostma! Selle palawa soowimisega lõpetan seda kirja, kui jäädawalt Teie

E d u a r d B ü c h n e r, aptheker.“

Nüüd oli waewaga kogutud rahu jälle otsas. Seal oli nüüd see sifu-rikas, tunaherilest saadik aimatud küftimine noore neiu ette pandud: tema pidi otsuspärilist nõuu wõtma kõige elu-aea peale.

Kõige pealt pidi tema nüüd oma leiwawanema prauale seda asja teada andma, sest ilma selle teadmata ja tahtmata oli ju kostjale kokkusaomist lubada wõimata, ja et Frieda seda soowis, selle